

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 514/2014**(2014. gada 16. aprīlis),****ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punktu, 79. panta 2. un 4. punktu, 82. panta 1. punktu, 84. pantu un 87. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Savienības politika iekšlietu jomā paredz radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – telpu bez iekšējām robežām, kur cilvēki var brīvi ieceļot, pārvietoties, dzīvot un strādāt, pārliecībā, ka viņu tiesības tiek pilnībā ievērotas un viņu drošība garantēta, ņemot vērā kopīgos uzdevumus, piemēram, visaptverošas Savienības imigrācijas politikas izstrādi, lai veicinātu Savienības konkurētspēju un sociālo kohēziju, kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidi, smagu noziegumu un organizētās noziedzības radīto apdraudējumu novēršanu un nelikumīgas imigrācijas, cilvēku tirdzniecības, kibernetiskumu un terorisma apkarošanu.
- (2) Ir nepieciešams pieņemt integrētu pieeju jautājumiem, kas rodas migrācijas un patvēruma pieteikumu spiediena rezultātā un saistībā ar Savienības ārējo robežu pārvaldību, nodrošinot, ka pilnībā tiek ievērotas starptautiskās tiesības un cilvēktiesības, tostarp pasākumos, kurus īsteno trešās valstīs, paužot visu dalībvalstu savstarpēju solidaritāti un apliecinot izpratni par to, ka nepieciešams respektēt valstu pienākumus, nodrošinot, ka uzdevumi tiek skaidri definēti.
- (3) Ar Savienības finansējumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides atbalstam būtu jāsniedz papildvērtība Savienībai un uzskatāmi jāapliecina solidaritāte un kopīga atbildība, bez kuras nav iespējams risināt kopīgos uzdevumus.
- (4) Ar izveidoto kopējo sistēmu būtu jānodrošina, lai minētā finansējuma izmantošana būtu saskaņota, vienkāršota un vienoti īstenota visās attiecīgajās politikas jomās.
- (5) Līdzekļu izmantošanu minētajā jomā vajadzētu koordinēt, lai garantētu papildinošu ietekmi, efektivitāti un atpazīstamību, kā arī panāktu sinerģiju starp budžetiem.

⁽¹⁾ OV C 299, 4.10.2012., 108. lpp.

⁽²⁾ OV C 277, 13.9.2012., 23. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 13. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa Lēmums.

- (6) Kopējā sistēmā būtu jānosaka palīdzības principi un dalībvalstu un Komisijas pienākumi attiecībā uz to, kā nodrošina minēto principu piemērošanu, tostarp pārkāpumu un krāpšanas novēršanu un atklāšanu.
- (7) Šāds Savienības finansējums būtu efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbilstīgo pasākumu līdzfinansējums balstītos uz stratēģiskām daudzgadu programmām, ko katra dalībvalsts sagatavotu, apspriežoties ar Komisiju.
- (8) Pasākumi, kurus īsteno attiecībā uz trešām valstīm un saistībā ar tām un kurus atbalsta ar konkrētām regulām, kā noteikts šajā regulā ("konkrētās regulas"), būtu jāveic, nodrošinot sinerģiju un saskaņotību ar citiem pasākumiem, kuri tiek īstenoti ārpus Savienības un kurus atbalsta izmantojot Savienības ģeogrāfiskos un tematiskos ārējās palīdzības instrumentus. Šo pasākumu īstenošanā jo īpaši būtu jācenšas panākt pilnīgu saskaņotību ar Savienības ārējās darbības un ārpolitikas principiem un vispārīgajiem mērķiem attiecībā uz konkrēto valsti vai reģionu. Minētajiem pasākumiem nevajadzētu būt paredzētiem, lai atbalstītu pasākumus, kas ir tieši orientēti uz attīstību, un vajadzības gadījumā tiem būtu jāpapildina finanšu palīdzība, ko nodrošina, izmantojot ārējās palīdzības instrumentus. Būtu jāievēro Eiropas Konsensa attīstības jomā 35. punktā noteiktais princips attiecībā uz politiku konsekvenci attīstībai. Ir svarīgi arī raudzīties, lai ārkārtas palīdzības īstenošana atbilstu Savienības humānās palīdzības politikai un to attiecīgos gadījumos papildinātu, un lai tajā ievērotu humānās palīdzības principus, kas noteikti Eiropas Konsensā par humāno palīdzību.
- (9) Ārējai darbībai vajadzētu būt konsekventai un saskaņotai, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LESD) 18. panta 4. punktā.
- (10) Pirms tiek sagatavotas daudzgadu programmas kā līdzekļi šāda Savienības finansējuma mērķu sasniegšanai, dalībvalstīm un Komisijai būtu jāiesaistās politikas dialogā un tādējādi jāizstrādā saskaņota stratēģija katrai atsevišķai dalībvalstij. Pēc politikas dialoga pabeigšanas katrai dalībvalstij būtu jāiesniedz Komisijai valsts programma, kurā izklāstīts, kā dalībvalsts plāno sasniegt attiecīgās konkrētās regulas mērķus laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam. Komisijai būtu jāizvērtē, vai valsts programma atbilst minētajiem mērķiem un politikas dialoga iznākumam. Turklāt Komisijai būtu jāizvērtē, vai Savienības finansējuma sadalījums pa mērķiem atbilst minimālai procentuālai daļai, kas katram mērķim noteikta attiecīgajā konkrētajā regulā. Būtu jāparedz iespēja dalībvalstīm atkāpties no minētām minimālām procentuālām daļām; tādā gadījumā tām atkāpšanās iemesli būtu jāpamato savā valsts programmā. Ja attiecīgās dalībvalsts sniegtais pamatojums tiktu atzīts par nepietiekamu, Komisija varētu neapstiprināt valsts programmu. Komisijai būtu regulāri jāinformē Eiropas Parlaments par politikas dialogu iznākumu, par programmu veidošanas procesu visā tā kopumā, tostarp par valstu programmu sagatavošanu, iekļaujot atbilstību minimālai procentuālai daļai, kas katram mērķim noteikta attiecīgajā konkrētajā regulā, kā noteikts šajā regulā, un par valsts programmu īstenošanu.
- (11) Stratēģijai būtu jāveic starpposma pārskatīšana, lai nodrošinātu atbilstīgu finansējumu 2018.–2020. gadā.
- (12) Atbilstīgi proporcionalitātes principam un nepieciešamībai samazināt administratīvo slogu, dalībvalstīm būtu jāveido partnerība ar attiecīgajām iestādēm un struktūrām, lai izstrādātu un īstenotu savas valsts programmas visā daudzgadu laikposmā. Dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka programmu veidošanas cikla dažādos posmos partneru vidū neveidojas nekādi interešu konflikti. Katrai dalībvalstij būtu jāizveido komiteja, lai uzraudzītu valsts programmu un palīdzētu tai izvērtēt programmas mērķu īstenošanas gaitu un sasniegšanas rezultātus. Katrai dalībvalstij būtu jāuzņemas atbildība par uzraudzības komitejas izveidošanas praktisko kārtību.
- (13) Valsts programmu izdevumu attiecināmība būtu jānosaka ar valsts tiesību aktiem, ievērojot kopīgus principus, kas izklāstīti šajā regulā. Izdevumu attiecināmības sākuma un beigu datumi būtu jānosaka tā, lai nodrošinātu vienotus un objektīvus noteikumus, ko piemēro valsts programmām.
- (14) Tehniskajai palīdzībai būtu jārada iespēja dalībvalstīm atbalstīt savu valsts programmu īstenošanu un palīdzēt saņēmējiem izpildīt viņu pienākumus un ievērot Savienības tiesību aktus. Nepieciešamības gadījumā tehniskā palīdzība varētu segt izmaksas, kas kompetentajām iestādēm radušās trešās valstīs.

- (15) Lai nodrošinātu atbilstīgu pamatu ātrai ārkārtas palīdzības sniegšanai, šajā regulā būtu jāparedz iespēja atbalstīt pasākumus, kuru izdevumi radušies, pirms iesniegts pieteikums par šādas palīdzības piešķiršanu, bet ne pirms 2014. gada 1. janvāra, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ noteikumu, kas pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos atļauj šādu elastīgumu. Pienācīgi pamatotos gadījumos, ja tas ir būtiski, lai īstenotu pasākumu, jo īpaši tādu, kurā saņēmējs ir starptautiska vai nevalstiska organizācija, atbalsts var veidot 100 % no attiecināmiem izdevumiem. Pasākumiem, kuru atbalstam sniedz ārkārtas palīdzību, būtu tieši jāizriet no ārkārtas situācijas un tiem nebūtu jāaizstāj dalībvalstu ilgtermiņa ieguldījumus.
- (16) Pieņemtie lēmumi, kas saistīti ar finansējumu no Savienības budžeta līdzekļiem, būtu pienācīgi jādokumentē, lai saglabātu atbilstīgas revīzijas licības.
- (17) Visā izdevumu ciklā Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izlietoto līdzekļu atgūšanu, un vajadzības gadījumā – saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 noteiktus administratīvus sodus un naudas sodus.
- (18) Saistībā ar Savienības finanšu interešu aizsardzību, par dalībvalstu, Komisijas, Revīzijas palātas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai, kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 1999/352/EK, EOTK, Euratom⁽²⁾ ("OLAF") veiktām pārbaudēm uz vietas un revīzijām var gan brīdināt, gan arī nebrīdināt, saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.
- (19) Jaunās struktūras finansējumam iekšlietu jomā mērķis ir vienkāršot piemērojamos noteikumus un mazināt saņēmējiem administratīvo slogu. Tomēr kontroles mehānismam būtu jāsauglabājas efektīvam, un tāpēc ir svarīgi ņemt vērā attiecīgos noteikumus par Savienības finanšu interešu aizsardzību, kuros paredzētas pārbaudes uz vietas un revīzijas, par kurām var gan brīdināt, gan nebrīdināt.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāpieņem atbilstīgi pasākumi, lai garantētu pārvaldības un kontroles sistēmas pareizu darbību un to valsts programmu īstenošanas kvalitāti. Šajā nolūkā ir jāizstrādā vispārīgi principi un nepieciešamās funkcijas, kas šīm sistēmām būtu jāizpilda.
- (21) Dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, un Savienības tiesību aktu neievērošanas un pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un korekciju būtu jāprecizē, lai garantētu valsts programmu efektīvu un pareizu īstenošanu.
- (22) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālītātes principu dalībvalstīm būtu jāuzņemas galvenā atbildība par valsts programmu īstenošanu un kontroli, izmantojot savas pārvaldības un kontroles sistēmas. Saskaņā ar konkrētajām regulām sniegto atbalstu būtu jāisteno ciešā Komisijas un dalībvalstu sadarbībā saskaņā ar subsidiaritātes principu.
- (23) Dalībvalstīm būtu pilnībā jāizmanto zināšanas, kompetence un pieredze, ko uzkrājušas publiskās un/vai privātās struktūras, īstenojot agrākos fondus iekšlietu jomā.
- (24) Tikai dalībvalstu izraudzītās atbildīgās iestādes nodrošina pietiekamu pārliecību par to, ka pirms Savienības budžeta atbalsta piešķiršanas saņēmējiem ir veikta vajadzīgā kontrole. Tāpēc būtu skaidri jānosaka, ka no Savienības budžeta līdzekļiem var atlīdzināt tikai tos izdevumus, ko segušas izraudzītās atbildīgās iestādes.
- (25) Būtu jāparedz Komisijas pilnvaras un atbildība pārbaudīt, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas, un pieprasīt dalībvalstu rīcību.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

(2) Komisijas Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp.).

- (26) Savienības budžeta saistības būtu jāizpilda katru gadu. Lai nodrošinātu efektīvu programmas pārvaldību, jāparedz kopīgi noteikumi par gada atlikuma un galīgā atlikuma maksājumiem.
- (27) Priekšfinansējuma maksājumi programmu sākumā nodrošina, ka dalībvalstīm ir līdzekļi, lai pēc programmas apstiprināšanas sniegtu saņēmējiem atbalstu tās īstenošanā. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi par sākotnējā priekšfinansējuma summām. Slēdzot programmu, sākotnējais priekšfinansējums būtu pilnībā jādzēs. Atbildīgajām iestādēm būtu jānodrošina, ka saņēmēji laikus saņem visu tiem pienākošos summu.
- (28) Turklāt būtu jāparedz ikgadējs priekšfinansējums, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm ir pietiekami līdzekļi, lai īstenotu savas valsts programmas. Šāds ikgadējs priekšfinansējums būtu katru gadu jānoskaidro, reizē ar gada atlikuma maksājumu.
- (29) Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 trīs gadu posma pārskatīšana ievieš izmaiņas dalītās pārvaldības metodē, un tās ir jāņem vērā.
- (30) Lai pastiprinātu pārskatatbildību par izdevumiem, ko katrā konkrētā gadā līdzfinansē no Savienības budžeta, būtu jārada atbilstīga sistēma ikgadējai grāmatojumu noskaidrošanai. Saskaņā ar šādu sistēmu atbildīgajai iestādei par valsts programmu būtu jāiesniedz Komisijai dokumenti, kas izklāstīti Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 noteikumos par dalītu pārvaldību ar dalībvalstīm.
- (31) Lai pamatotu garantijas, kas ir pamatā ikgadējai grāmatojumu noskaidrošanai visā Savienībā, būtu jāpieņem kopīgi noteikumi par dalībvalstu veicamās kontroles veidu un līmeni.
- (32) Lai nodrošinātu Savienības resursu pareizu finanšu pārvaldību, Komisijai var nākties veikt finanšu korekcijas. Lai dalībvalstīm garantētu juridisko noteiktību, ir svarīgi noteikt apstākļus, kādos piemērojamo Savienības vai valsts tiesību aktu pārkāpumu gadījumos Komisija var veikt finanšu korekcijas. Lai nodrošinātu, ka jebkādas finanšu korekcijas, ko Komisija var noteikt dalībvalstīm, ir saistītas ar Savienības finansiālo interešu aizsardzību, tās būtu attiecināmas tikai uz gadījumiem, kad Savienības vai valsts tiesību aktu pārkāpums ir tieši vai netieši saistīts ar pasākumu atbilstību, pareizību, pārvaldību vai kontroli un attiecīgajiem izdevumiem. Samērīguma nodrošināšanas labad ir svarīgi, lai Komisija, pieņemot lēmumu par finanšu korekcijas summu, ņemtu vērā pārkāpuma veidu un smaguma pakāpi. Šajā sakarībā ir lietderīgi noteikt kritērijus attiecībā uz Komisijas veicamajām finanšu korekcijām un procedūru, saskaņā ar kuru var pieņemt lēmumu par finanšu korekciju veikšanu.
- (33) Lai noteiktu atbildīgo iestāžu un Savienības budžeta finansiālās attiecības, Komisijai katru gadu būtu jāveic šo iestāžu grāmatojumu noskaidrošana. Grāmatojumu noskaidrošanas lēmumam būtu jāattiecas uz grāmatojumu pilnīgumu, pareizību un patiesumu, bet ne uz izdevumu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (34) Ņemot vērā, ka Komisija saskaņā ar LES 17. pantu atbild par Savienības tiesību aktu pareizu piemērošanu, tai būtu jālemj, vai izdevumi, kas dalībvalstīm radušies, atbilst Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pamatot savus lēmumus par maksājumu veikšanu. Lai dalībvalstīm dotu juridiskas un finansiālas garantijas par iepriekš veiktajiem izdevumiem, būtu jāparedz maksimālais termiņš, kurā Komisija var pieņemt lēmumus par to, kādas būtu finansiālās sekas neatbilstības gadījumā.
- (35) Ir svarīgi, lai tiktu nodrošināta pareiza finanšu pārvaldība un efektīva īstenošana, vienlaikus arī nodrošinot pārredzamību, juridisko noteiktību, finansējuma pieejamību un vienlīdzīgu attieksmi pret saņēmējiem.
- (36) Nolūkā vienkāršot finansējuma izmantošanu un samazināt kļūdu risku, vienlaikus nodrošinot diferenciāciju, kad tas nepieciešams politikas specifikas atspoguļošanai, ir lietderīgi noteikt atbalsta formas un saskaņotus nosacījumus izdevumu dotāciju attiecināmībai, tostarp vienkāršotas izmaksu iespējas. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm būtu jāpieņem valsts noteikumi par izdevumu attiecināmību.

- (37) Lai stiprinātu finanšu disciplīnu, ir lietderīgi noteikt kārtību jebkuras budžeta saistību daļas atcelšanai valsts programmā, jo īpaši tad, ja no saistību atcelšanas var izslēgt kādu summu, proti, gadījumos, kad īstenošanas aizkavēšanās ir saistīta ar tiesvedību vai administratīvu pārsūdzību, kam ir atliekoša iedarbība, vai ar *force majeure* apstākļiem.
- (38) Lai nodrošinātu, ka tiek atbilstīgi piemēroti vispārīgi noteikumi par saistību atcelšanu, paredzētajos noteikumos būtu sīki jāizklāsta, kā nosaka saistību atcelšanas termiņus un kā aprēķina attiecīgās summas.
- (39) Svarīgi ir informēt sabiedrību par sasniegumiem, kas gūti, izmantojot Savienības finansējumu. Iedzīvotājiem ir tiesības zināt, kā tiek izmantoti Savienības finanšu resursi. Atbildība par to, lai attiecīgo informāciju paziņotu sabiedrībai, būtu jāuzņemas Komisijai, atbildīgajām iestādēm un saņēmējiem. Lai nodrošinātu efektīvāku saziņu ar plašu sabiedrību un spēcīgāku sinerģiju starp saziņas darbībām, kuras sāktas pēc Komisijas iniciatīvas, budžetu, kas saziņas darbībām piešķirts saskaņā ar minēto Savienības finansējumu, vajadzētu izmantot arī vienotajai saziņai par Savienības politikas prioritātēm ar noteikumu, ka minētās prioritātes ir saistītas ar Savienības finansējuma vispārīgajiem mērķiem iekšlietu jomā.
- (40) Lai nodrošinātu, ka informācija par minēto Savienības finansējumu iekšlietu jomā tiek plaši izplatīta un iespējamais saņēmējus informē par finansēšanas iespējām, uz šīs regulas pamata būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par informēšanas un saziņas pasākumiem, kā arī šo pasākumu konkrēti tehniskie raksturlielumi, un katrai dalībvalstij būtu vismaz jāizveido tīmekļa vietne vai tīmekļa portāls, kurā iekļauta nepieciešamā informācija. Lai pienācīgi informētu iespējamais saņēmējus, dalībvalstīm būtu jāīsteno tiešāka veida saziņas pasākumi, *inter alia*, organizējot regulārus sabiedriskos pasākumus, tā dēvētās informācijas dienas un apmācību kursus.
- (41) Atbalstīto pasākumu efektivitāte ir atkarīga arī no to izvērtēšanas un rezultātu izplatīšanas. Būtu jāprecizē dalībvalstu un Komisijas pienākumi šajā jomā un kārtība, kādā nosaka izvērtējuma ticamību un saistītās informācijas kvalitāti.
- (42) Lai grozītu šīs regulas noteikumus par izdevumu attiecināmības kopīgajiem principiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (43) Šīs regulas piemērošanā, tostarp deleģēto aktu sagatavošanā, Komisijai būtu jāapspriežas ar ekspertiem no visām dalībvalstīm.
- (44) Lai nodrošinātu vienādus apstākļus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Pieņemot īstenošanas aktus, ar kuriem dalībvalstīm nosaka kopīgus pienākumus, jo īpaši attiecībā uz informācijas sniegšanu Komisijai, būtu jāpiemēro pārbaudes procedūra, bet pieņemot īstenošanas aktus, kas attiecas uz veidlapu paraugiem, kuri jāizmanto, lai sniegtu informāciju Komisijai, būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra, ņemot vērā to, ka minētajiem aktiem ir tikai tehniska nozīme.
- (46) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt vispārīgus noteikumus konkrēto regulu īstenošanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (47) Ciktāl šī regula paredz vispārīgus noteikumus, kas nepieciešami, lai varētu īstenot konkrētās regulas, ar kurām nodrošina šīs regulas piemērošanu attiecībā uz šīm konkrētajām regulām, un kuras ir tiesību akti, kas balstīti uz Šengenas *acquis* saistībā ar valstīm, attiecībā uz kurām minētās konkrētās regulas ir piemērojamas, pamatojoties uz attiecīgiem protokoliem, kas pievienoti LES un LESD, vai pamatojoties uz attiecīgiem nolīgumiem, šī regula būtu jāpiemēro kopā ar konkrētajām regulām. Šādā aspektā tas nozīmē, ka šī regula var izveidot saikni ar Šengenas *acquis* veidojošo konkrēto regulu noteikumiem un uz tiem tieši iedarboties, tādējādi ietekmējot Šengenas *acquis* juridisko satvaru.
- (48) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, minētās dalībvalstis ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (50) Šīs regulas piemērošanas laikposmu ir lietderīgi saskaņot ar Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾ piemērošanas laikposmu. Tāpēc šī regula būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šī regula nosaka vispārīgus noteikumus konkrēto regulu īstenošanai attiecībā uz:

- izdevumu finansēšanu;
- partnerību, programmu veidošanu, ziņošanu, uzraudzību un izvērtēšanu;
- pārvaldības un kontroles sistēmām, kas dalībvalstīm jāveido; un
- grāmatojumu noskaidrošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “konkrētās regulas” ir:
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 ⁽²⁾,
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 513/2014 ⁽³⁾ un
 - jebkura cita regula, kas nodrošina šīs regulas piemērošanu.
- “programmu veidošana” ir organizēšanas, lēmumu pieņemšanas un finansēšanas process vairākos posmos, kas paredzēts Savienības un dalībvalstu kopīgo pasākumu veikšanai daudzgadu periodā, lai sasniegtu konkrēto regulu mērķus;

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 168. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 513/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai un atceļ Padomes Lēmumu 2007/125/TI (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 93. lpp.).

- c) "pasākums" ir projekts vai vairāki projekti, ko par attiecīgo valsts programmu atbildīgā iestāde ir izvēlējusies vai par ko tā ir atbildīga, un kas veicina konkrēto regulu vispārīgo un konkrēto mērķu sasniegšanu;
- d) "Savienības pasākums" ir transnacionāls pasākums vai Savienību īpaši interesējošs pasākums, kā definēts konkrētajās regulās;
- e) "projekts" ir konkrētie, praktiskie līdzekļi, ko Savienības finansējuma saņēmēji izmanto, lai īstenotu visu pasākumu vai daļu no tā;
- f) "ārkārtas palīdzība" ir projekts vai vairāki projekti, ar ko novērš ārkārtas situāciju, kā definēts konkrētajās regulās;
- g) "saņēmējs" ir Savienības finansējuma saņēmējs saskaņā ar projektu – publiskas vai privātas struktūras, starptautiskas organizācijas vai Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja ("SSKK"), vai Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness nacionālo biedrību starptautiskā federācija.

II NODAĻA

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANAS PRINCIPI

3. pants

Vispārējie principi

1. Konkrētās regulas nodrošina atbalstu, izmantojot valsts programmas, Savienības pasākumus un ārkārtas palīdzības pasākumus, ar ko papildina valsts, reģionālā un vietējā līmeņa darbības, lai īstenotu Savienības mērķus un radītu pievienoto vērtību Savienībai.
2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, lai atbalsts, ko sniedz saskaņā ar konkrētajām regulām un ko sniedz dalībvalstis, atbilstu attiecīgajām Savienības darbībām, politikas virzieniem un prioritātēm, kā arī papildinātu citus Savienības instrumentus, ņemot vērā katras dalībvalsts konkrēto situāciju.
3. Saskaņā ar konkrētajām regulām sniegto atbalstu īsteno ciešā Komisijas un dalībvalstu sadarbībā.
4. Atbilstīgi saviem pienākumiem Komisija un dalībvalstis kopā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu ("EĀDD") attiecībā uz pasākumiem trešās valstīs un saistībā ar tām nodrošina šīs regulas saskaņotību ar konkrētajām regulām un citiem attiecīgajiem Savienības politikas virzieniem, stratēģijām un instrumentiem, tostarp tiem, kas ietilpst Savienības ārējās darbības jomā.
5. Komisija un dalībvalstis attiecīgos gadījumos kopā ar EĀDD nodrošina, lai pasākumi trešās valstīs un saistībā ar tām tiktu pieņemti, nodrošinot sinerģiju un saskaņotību ar citiem ārpus Savienības veiktiem pasākumiem, kuru atbalstam izmanto Savienības instrumentus. Tie jo īpaši nodrošina, ka minētie pasākumi:
 - a) ir saskaņoti ar Savienības ārējo politiku, ievēro principu attiecībā uz politiku konsekveni attīstībai un atbilst attiecīgā reģiona vai valsts stratēģisko programmu dokumentiem;
 - b) ir vērsti uz pasākumiem, kas nav orientēti uz attīstību;
 - c) kalpo Savienības iekšpolitikas interesēm un atbilst pasākumiem, kurus īsteno Savienībā.
6. Komisija un dalībvalstis piemēro pareizas finanšu pārvaldības principu saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012, jo īpaši ievērojot saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principu, kā paredzēts minētās regulas 30. pantā.
7. Komisija un dalībvalstis nodrošina saskaņā ar konkrētajām regulām sniegtā atbalsta efektivitāti, tostarp ar uzraudzības, ziņošanas un izvērtēšanas līdzekļiem.

8. Komisija un dalībvalstis pilda savas attiecīgās funkcijas saistībā ar šo regulu un konkrētajām regulām, lai mazinātu administratīvo slogu saņēmējiem, dalībvalstīm un Komisijai, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

4. pants

Atbilstība Savienības un valstu tiesību aktiem

Konkrēto regulu finansētie pasākumi atbilst piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

5. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām finansētus pasākumus, Savienības finansiālās intereses tiek aizsargātas, piemērojot novēršanas pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkurām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, ja ir atklāti pārkāpumi, un vajadzības gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvos sodus un naudas sodus.

2. Dalībvalstis novērš, atklāj un labo pārkāpumus un atgūst nepamatoti izmaksātās summas kopā ar visiem procentiem par kavētiem maksājumiem. Tās par minēto ziņo Komisijai un informē to par notikumu jebkuru būtisku attīstību saistītos administratīvos un tiesvedības procesos.

3. Ja saņēmējiem nepamatoti izmaksātās summas nav atgūstamas dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ, minētajai dalībvalstij ir pienākums atbilstīgās summas atmaksāt Savienības budžetā.

4. Dalībvalstis jo īpaši attiecībā uz augstāka riska jomām nodrošina efektīvus krāpšanas novēršanas pasākumus. Šādai novēršanai ir atturoša iedarbība, ņemot vērā pasākumu rezultātus un samērīgumu.

5. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, kas attiecas uz šā panta 2. un 3. punktā minētajiem dalībvalstu pienākumiem.

6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka, cik bieži un kādā formā jāsniedz ziņojumi par pārkāpumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

7. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, pārbaudīt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām.

8. Lai noteiktu, vai saistībā ar tādu dotācijas nolīgumu, dotācijas piešķiršanas lēmumu, vai līgumu, kuru finansē saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām, nav notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses, OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾.

9. Neskarot 1., 7. un 8. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju piešķiršanas lēmumos, kas izriet no šīs regulas un konkrēto regulu īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras atbilstīgi to kompetencei veikt minētās revīzijas un izmeklēšanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

III NODAĻA

SAVIENĪBAS PASĀKUMU, ĀRKĀRTAS UN TEHNISKĀS PALĪDZĪBAS FINANŠU SISTĒMA

6. pants

Īstenošanas sistēma

1. Komisija nosaka kopējo summu, kas pieejama Savienības pasākumiem, ārkārtas palīdzībai un tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas iniciatīvas saskaņā ar ikgadējām Savienības budžeta apropriācijām.
2. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem darba programmu Savienības pasākumiem un ārkārtas palīdzībai. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Lai nodrošinātu resursu savlaicīgu pieejamību, Komisija atsevišķi var pieņemt darba programmu ārkārtas palīdzībai.
4. Savienības pasākumus, ārkārtas palīdzības un tehniskās palīdzības pasākumus pēc Komisijas iniciatīvas var īstenot Komisija tieši vai ar izpildaģentūru starpniecību, vai netieši, izmantojot citas vienības un personas, kas nav dalībvalstis, saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 60. pantu.

7. pants

Ārkārtas palīdzība

1. Reaģējot uz ārkārtas situācijām, kas definētas konkrētajās regulās, Komisija var pieņemt lēmumu sniegt ārkārtas palīdzību. Šādos gadījumos tā savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi.
2. Ievērojot pieejamo resursu robežas, ārkārtas palīdzības apjoms var sasniegt līdz 100 % no attiecināmajiem izdevumiem.
3. Ārkārtas palīdzība var būt palīdzība, ko sniedz dalībvalstīs un trešās valstīs saskaņā ar konkrētajās regulās noteiktajiem mērķiem un pasākumiem.
4. Ja tas nepieciešams attiecīgā pasākuma īstenošanai, ārkārtas palīdzību var piešķirt, lai segtu izdevumus, kas radušies pirms dotācijas pieteikuma vai pieteikuma par palīdzības piešķiršanu iesniegšanas dienas, bet ne pirms 2014. gada 1. janvāra.
5. Ārkārtas palīdzību var sniegt dotāciju veidā, ko piešķir tieši Savienības aģentūrām.

8. pants

Savienības pasākumi un ārkārtas palīdzība trešās valstīs vai saistībā ar tām

1. Komisija var pieņemt lēmumus par Savienības pasākumu un ārkārtas palīdzības pasākumu finansēšanu trešās valstīs vai saistībā ar tām saskaņā ar konkrētajās regulās noteiktajiem mērķiem un pasākumiem.
2. Ja minētos pasākumus īsteno tieši, dotāciju pieteikumus drīkst iesniegt šādas struktūras:
 - a) dalībvalstis;
 - b) trešās valstis – pienācīgi pamatotos gadījumos, kad dotācija nepieciešama, lai sasniegtu šīs regulas un konkrēto regulu mērķus;
 - c) kopīgās struktūras, ko izveidojušas trešās valstis un Savienība vai dalībvalstis;
 - d) starptautiskas organizācijas, tostarp reģionālās organizācijas, ANO struktūras, departamenti un misijas, starptautiskās finanšu iestādes un attīstības bankas un iestādes ar starptautisku jurisdikciju, ciktāl tās veicina attiecīgo(-ās) konkrēto(-ās) regulu(-as) mērķus;
 - e) SSKK un Sarkanā Krusta un Sarkanā Pasmēness nacionālo biedrību starptautiskā federācija;
 - f) nevalstiskās organizācijas, kas dibinātas un reģistrētas Savienībā un valstīs, kuras saistītas ar Šengenas *acquis* īstenošanu, piemērošanu un pilnveidošanu.

g) Savienības aģentūras ārkārtas palīdzības sniegšanai.

9. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā saskaņā ar konkrētajām regulām var atbalstīt sagatavošanās, uzraudzības, administratīvās un tehniskās palīdzības, izvērtēšanas, revīzijas un kontroles pasākumus, un darbības, kas nepieciešamas šīs regulas un konkrēto regulu īstenošanai.

2. Panta 1. punktā minētie pasākumi un darbības var ietvert:

a) palīdzību projektu sagatavošanai un izvērtēšanai;

b) atbalstu iestāžu stiprināšanai un administratīvās spējas veidošanai, lai nodrošinātu šīs regulas un konkrēto regulu efektīvu pārvaldību;

c) pasākumus, kas attiecas uz šīs regulas un konkrēto regulu analīzi, pārvaldību, uzraudzību, ar tām saistīto informācijas apmaiņu un to īstenošanu, kā arī pasākumus, kas attiecas uz kontroles sistēmu īstenošanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

d) izvērtējumus, ekspertu ziņojumus, statistiku un pētījumus, tostarp arī vispārīgas nozīmes pētījumus, attiecībā uz konkrēto regulu darbību;

e) pasākumus informācijas izplatīšanai, tīklu izveides atbalstam, saziņas darbību veikšanai, izpratnes veidošanai, sadarbības un pieredzes apmaiņas veicināšanai, tostarp ar trešām valstīm. Lai nodrošinātu efektīvāku saziņu ar plašu sabiedrību un spēcīgāku sinerģiju starp saziņas darbībām, kuras sāktas pēc Komisijas iniciatīvas, resursus, kas saziņas pasākumiem piešķirti saskaņā ar šo regulu, izmanto arī vienotajai saziņai par Savienības politikas prioritātēm – ar noteikumu, ka minētās prioritātes ir saistītas ar šīs regulas un konkrēto regulu vispārīgajiem mērķiem;

f) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, atjaunināšanu, izmantošanu un savstarpēju savienošanu pārvaldības, uzraudzības, revīzijas, kontroles un izvērtēšanas vajadzībām;

g) izvērtēšanas un uzraudzības kopīgas sistēmas, kā arī rādītāju sistēmas izveidi, vajadzības gadījumā ņemot vērā valstu rādītājus;

h) pasākumus izvērtēšanas metožu uzlabošanai un informācijas apmaiņas veikšanai par izvērtēšanas praksi;

i) kompetentajām iestādēm un saņēmējiem paredzētas konferences, seminārus, darba grupas un citus kopīgus informēšanas un apmācības pasākumus par šīs regulas un konkrēto regulu īstenošanu;

j) ar krāpšanas atklāšanu un novēršanu saistītus pasākumus;

k) ar revīziju saistītus pasākumus.

3. Panta 1. punktā minētie pasākumi un darbības var būt saistīti arī ar iepriekšējām vai turpmākām finanšu shēmām.

IV NODAĻA

VALSTS PROGRAMMAS

1. IEDAĻA

Programmu veidošanas un īstenošanas sistēma

10. pants

Programmu veidošana

Konkrēto regulu mērķus sasniedz saistībā ar daudzgadu programmu veidošanu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, veicot starpposma pārskatīšanu saskaņā ar 15. pantu.

11. pants

Līdzdalības subsidiaritāte un samērība

1. Dalībvalstis un to kompetentās iestādes, kā noteikts 25. pantā, ir atbildīgas par to, ka atbilstīgā līmenī tiek īstenotas programmas un izpildīti uzdevumi saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts institucionālo, juridisko un finansiālo sistēmu un ievērojot šo regulu un konkrētās regulas.
2. Mehānismos, kas regulē īstenošanu un saskaņā ar konkrētajām regulām sniegtā atbalsta izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz finanšu un administratīvajiem resursiem, kas nepieciešami saistībā ar ziņošanu, izvērtēšanu, pārvaldību un kontroli, ņem vērā proporcionalitātes principu, ievērojot piešķirtā atbalsta apmēru, un tādējādi samazina administratīvo slogu un sekmē efektīvu īstenošanu.

12. pants

Partnerība

1. Katra dalībvalsts, saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem un praksi, un ievērojot visas piemērojamās drošības prasības, veido partnerību ar atbilstīgajām iestādēm un struktūrām, lai veiktu 3. punktā izklāstītos pienākumus. Minētā partnerība sākas attiecīgajās publiskajās iestādēs valsts, reģionālajā un, kur tas ir piemērojams, vietējā līmenī. Ja to uzskata par vajadzīgu, partnerībā iesaista arī attiecīgās starptautiskās organizācijas, nevalstiskās organizācijas un sociālos partnerus.
2. Partnerību īsteno, pilnīgi ievērojot attiecīgo institucionālo, juridisko un finansiālo jurisdikciju katrā partneru kategorijā.
3. Dalībvalsts iesaista partnerību valsts programmu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un izvērtējumā. Partnerības struktūra dažādos programmas posmos var atšķirties.
4. Katra dalībvalsts izveido uzraudzības komiteju, lai atbalstītu valsts programmu īstenošanu.
5. Komisija var sniegt norādes par valsts programmu uzraudzību un, ja vajadzīgs un ja attiecīgā dalībvalsts piekrīt, var padomdevēja statusā piedalīties uzraudzības komitejas darbā.

13. pants

Politiskais dialogs

1. Lai atvieglotu valsts programmu sagatavošanu, rīko dialogu starp katras dalībvalsts un Komisijas augstākā līmeņa amatpersonām, ņemot vērā attiecīgos indikatīvos laikposmus, kas norādīti 14. pantā. Dialogā galvenā uzmanība tiek pievērsta vispārīgiem rezultātiem, kas jāpanāk, izmantojot valsts programmas, lai apmierinātu un īstenotu dalībvalstu vajadzības un prioritātes līdzdalības jomās, uz kurām attiecas konkrēts regulas, ņemot vērā sākotnējo situāciju attiecīgajā dalībvalstī un konkrēto regulu mērķus. Dialogu var arī izmantot kā iespēju apmainīties viedokļiem par Savienības pasākumiem. Dialoga rezultātus izmantos kā norādījumus valsts programmu sagatavošanai un apstiprināšanai, un tajos norādīs datumu, kurā dalībvalstij būtu jāiesniedz Komisijai valsts programmas, tādējādi nodrošinot programmas savlaicīgu pieņemšanu. Minētos rezultātus iekļauj saskaņotā protokolā.
2. Pasākumi, ko paredzēts īstenot trešās valstīs un saistībā ar tām, nav tieši uz attīstību orientēti, un politiskais dialogs palīdz panākt pilnīgu saskaņotību ar Savienības ārējās darbības un ārpolitikas principiem un vispārīgajiem mērķiem attiecībā uz konkrēto valsti vai reģionu.
3. Pēc politisko dialogu beigām Komisija Eiropas Parlamentu informē par vispārējo iznākumu.
4. Ja dalībvalsts un Komisija to uzskata par lietderīgu, politisko dialogu var atkārtot pēc 15. pantā minētās starpposma pārskatīšanas, lai vēlreiz izvērtētu minētās dalībvalsts vajadzības un Savienības prioritātes.

14. pants

Darbības programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Pamatojoties uz 13. panta 1. punktā minētā politiskā dialoga rezultātiem, katra dalībvalsts saskaņā ar konkrētajām regulām izstrādā daudzgadu valsts programmu.
2. Katra izstrādātā valsts programma attiecas uz finanšu gadiem laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim un sastāv no šādiem elementiem:
 - a) apraksts par sākotnējo situāciju dalībvalstī, kam pievienota nepieciešamā informācija par faktiem, lai pareizi novērtētu prasības;
 - b) analīze par prasībām dalībvalstī un valsts mērķiem, kas izstrādāti minēto prasību izpildei programmai paredzētajā laikā;
 - c) atbilstīga stratēģija, kurā norādīti mērķi, kas jāasniedz ar Savienības budžeta atbalstu, uzdevumi minēto mērķu sasniegšanai, indikatīvs laika grafiks un minēto mērķu sasniegšanai paredzēto pasākumu piemēri;
 - d) apraksts, kā tiek ņemti vērā konkrēto regulu mērķi;
 - e) mehānismi, ar ko nodrošina saskaņotību starp ar konkrētajām regulām izveidotajiem instrumentiem un citiem Savienības un valsts instrumentiem;
 - f) informācija par veidjamo uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu un rādītājiem, kas jāizmanto, lai noteiktu, kādi panākumi mērķu īstenošanas gaitā ir gūti salīdzinājumā ar sākotnējo situāciju dalībvalstī;
 - g) valsts programmas īstenošanas noteikumi ar norādēm par kompetentajām iestādēm un paredzētās pārvaldības un kontroles sistēmas kopsavilkuma apraksts;
 - h) kopsavilkuma apraksts par pieeju, kas izvēlēta, lai īstenotu 12. pantā minēto partnerības principu;
 - i) finansēšanas plāna projekts, kas orientējoši sadalīts pa attiecīgā laikposma finanšu gadiem, tostarp norādes par tehniskās palīdzības izdevumiem;
 - j) mehānismi un metodes, kas jāizmanto, lai par valsts programmu informētu sabiedrību.
3. Dalībvalstis iesniedz ierosinātās valsts programmas Komisijai ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad ir noslēdzies 13. pantā minētais politiskais dialogs.
4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem modeli, saskaņā ar kuru izstrādā valsts programmas., Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Pirms piedāvātās valsts programmas apstiprināšanas Komisija izvērtē:
 - a) programmas atbilstību konkrēto regulu mērķiem un 13. panta 1. punktā minētā politiskā dialoga rezultātiem;
 - b) Savienības finansējuma sadali starp mērķiem, ņemot vērā konkrētās regulas prasības un attiecīgā gadījumā pamatojumu par jebkādu novirzi no konkrētajās regulās noteiktām minimālām procentuālām daļām;
 - c) mērķu, uzdevumu, rādītāju, laika grafika un piedāvātajā valsts programmā paredzēto pasākumu piemēru atbilstību, ņemot vērā dalībvalstu piedāvāto stratēģiju;
 - d) šā panta 2. punkta g) apakšpunktā minēto īstenošanas noteikumu atbilstību, ņemot vērā paredzētos pasākumus;
 - e) ierosinātās programmas atbilstību Savienības tiesību aktiem;

- f) papildināmību attiecībā uz atbalstu, ko nodrošina citi Savienības fondi, tostarp Eiropas Sociālais fonds;
- g) saskaņotību ar Savienības ārējās darbības un ārpolitikas principiem un vispārīgajiem mērķiem attiecībā uz konkrēto valsti vai reģionu – ja saskaņā ar konkrētu regulu tas ir piemērojams attiecībā uz tādu pasākumu mērķiem un piemēriem, kurus īsteno trešās valstīs vai saistībā ar tām.

6. Komisija sagatavo apsvērumus trīs mēnešu laikā pēc ierosinātās valsts programmas iesniegšanas dienas. Ja Komisija uzskata, ka ierosinātā valsts programma, ņemot vērā valsts stratēģiju, neatbilst konkrētās regulas mērķiem, vai ka Savienības šim mērķiem piešķiramais finansējums nav pietiekams vai ka programma neatbilst Savienības tiesību aktiem, tā aicina attiecīgo dalībvalsti sniegt visu nepieciešamo papildu informāciju un vajadzības gadījumā mainīt ierosināto valsts programmu.

7. Komisija apstiprina katru valsts programmu ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad to oficiāli iesniegusi dalībvalsts, ar noteikumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā visi Komisijas izklāstītie apsvērumi.

8. Neskarot 7. punktu, Komisija Eiropas Parlamentu informē par 5. un 6. punkta piemērošanas vispārējo iznākumu, tostarp par to, kā ir ievērotas attiecīgajās konkrētajās regulās katram mērķim noteiktās minimālās procentuālās daļas vai kādas ir atkāpes no tām.

9. Ņemot vērā jaunus vai neparedzētus apstākļus, pēc Komisijas vai attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas apstiprināto valsts programmu var izvērtēt atkārtoti un vajadzības gadījumā pārskatīt attiecībā uz atlikušo programmas veidošanas laika posmu.

15. pants

Starpposma pārskatīšana

1. 2018. gadā Komisija un katra dalībvalsts situāciju vēlreiz pārskata, ņemot vērā starpposma izvērtēšanas ziņojumus, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 57. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un ņemot vērā attīstības tendences Savienības politikā un attiecīgajā dalībvalstī.
2. Pēc 1. punktā minētās pārskatīšanas un ņemot vērā tās iznākumu, valsts programmas var tikt pārskatītas.
3. Regulas 14. pantā minētos noteikumus par valsts programmu sagatavošanu un apstiprināšanu piemēro *mutatis mutandis* pārskatīto valsts programmu sagatavošanai un apstiprināšanai.
4. Pēc starpposma pārskatīšanas noslēguma un 57. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās starpposma izvērtēšanas satvarā Komisija par starpposma pārskatīšanu ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

16. pants

Finansēšanas struktūra

1. Finanšu iemaksas, kas veiktas saskaņā ar valsts programmām, tiek piešķirtas kā dotācijas.
2. Pasākumus, ko atbalsta saskaņā ar valsts programmām, līdzfinansē no publiskiem vai privātiem finansējuma avotiem, tie ir bezpeļņas pasākumi un nesaņem citu finansējumu no Savienības budžeta.
3. Iemaksas no Savienības budžeta nepārsniedz 75 % no kopējiem attiecināmiem projekta izdevumiem.
4. Iemaksas no Savienības budžeta var palielināt līdz 90 % saistībā ar konkrētiem pasākumiem vai stratēģiskām prioritātēm, kas definētas konkrētajās regulās.
5. Iemaksas no Savienības budžeta var palielināt līdz 90 % arī ārkārtējos, pienācīgi pamatotos apstākļos, piemēram, tad, ja citādi uz valsts budžetu izdarītā ekonomiskā spiediena dēļ netiktu īstenoti projekti un valsts programmas mērķi netiktu sasniegti.
6. Iemaksas no Savienības budžeta, kas paredzētas tehniskai palīdzībai pēc dalībvalstu ierosmes, var sasniegt līdz 100 % no kopējiem attiecināmiem izdevumiem.

*17. pants***Attiecināmības vispārīgie principi**

1. Izdevumu attiecināmību nosaka, pamatojoties uz valsts noteikumiem, izņemot gadījumus, kad šajā regulā vai konkrētajās regulās ir paredzēti konkrēti noteikumi.
2. Lai saskaņā ar konkrētajām regulām izdevumi būtu attiecināmi, tiem:
 - a) jāietilpst konkrēto regulu darbības jomā un jāatbilst to mērķiem;
 - b) jābūt nepieciešamiem, lai veiktu ar attiecīgo projektu saistītās darbības;
 - c) jābūt pamatoti un jāatbilst pareizas finanšu pārvaldības principiem, it īpaši cenas un vērtības atbilstības principam un rentabilitātes principam.
3. Izdevumi ir attiecināmi atbalsta sniegšanai saskaņā ar konkrētajām regulām, ja:
 - a) saņēmējam tie radušies laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim; un
 - b) izraudzītā atbildīgā iestāde tos ir apmaksājusi laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 30. jūnijam.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, attiecināmas ir arī izmaksas, kas ir samaksātas 2014. gadā, ja atbildīgā iestāde tās ir samaksājusi, pirms tā tika oficiāli izraudzīta saskaņā ar 26. pantu, ar noteikumu, ka pārvaldības un kontroles sistēmas, kas tika piemērotas pirms oficiālās izraudzīšanas, būtībā bija tādas pašas, kā tās, kas atbildīgajā iestādē ir spēkā pēc tās oficiālās izraudzīšanas.
5. Izdevumus, kas iekļauti saņēmēja maksājuma pieprasījumos atbildīgajai iestādei, pamato ar faktūrrēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks; tas neattiecas uz 18. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajiem atbalsta sniegšanas veidiem. Šādi sniegta atbalsta gadījumā, atkāpjoties no šā panta 3. punkta, maksājuma pieprasījumā iekļautās summas ir izmaksas, ko saņēmējam atlīdzina atbildīgā iestāde.
6. Neto ieņēmumus, ko tieši radījusi projekta darbība tā īstenošanas laikā un kas nav ņemti vērā projekta apstiprināšanas laikā, atskaita no projekta attiecināmajiem izdevumiem vēlākais saņēmēja iesniegtajā galīgā maksājuma pieprasījumā.

*18. pants***Attiecināmi izdevumi**

1. Attiecināmos izdevumus var atlīdzināt šādos veidos:
 - a) atlīdzinot attiecināmās izmaksas, kas faktiski radušās un samaksātas, attiecīgos gadījumos kopā ar amortizāciju;
 - b) saskaņā ar vienības izmaksu standarta shēmām;
 - c) kā vienreizējus maksājumus;
 - d) kā vienotas likmes finansējumu, ko aprēķina, piemērojot procentu likmi vienai vai vairākām noteiktām izmaksu kategorijām.
2. Šā panta 1. punktā minētās iespējas var apvienot tad, kad katra iespēja aptver dažādas izmaksu kategorijas vai kad tās izmanto dažādiem projektiem kā kāda pasākuma daļu vai kā kādu no secīgiem pasākuma posmiem.
3. Ja projektu īsteno tikai ar būvdarbu, preču vai pakalpojumu publiskā iepirkuma starpniecību, piemēro tikai 1. punkta a) apakšpunktu. Ja kādā projektā publisko iepirkumu piemēro tikai dažām izmaksu kategorijām, var piemērot visas 1. punktā minētās iespējas.
4. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās summas nosaka vienā no šiem veidiem:
 - a) izmantojot taisnīgu, objektīvu un pārbaudāmu aprēķina metodi, kuras pamatā ir:
 - i) statistikas dati vai cita objektīva informācija;

- ii) pārbaudītie atsevišķu saņēmēju vēsturiskie dati; vai
 - iii) atsevišķu saņēmēju parastās izmaksu uzskaites prakses piemērošana;
- b) saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem piemēro atbilstīgo vienības izmaksu shēmu, vienreizējos maksājumus un vienotās likmes, kas citos Savienības politikas virzienos piemērojamas līdzīga veida projektiem un saņēmējiem;
- c) saskaņā ar noteikumiem, ar ko piemēro atbilstīgo vienības izmaksu shēmu, vienreizējos maksājumus un vienotās likmes, ko līdzīga veida projektiem un saņēmējiem piemēro to dotāciju shēmās, kuras pilnā apmērā finansē attiecīgā dalībvalsts.
5. Dokumentā, kurā izklāsta nosacījumus atbalsta saņemšanai par katru projektu, norāda metodi, kas piemērojama projekta izmaksu noteikšanai, un dotācijas izmaksāšanas nosacījumus.
6. Ja projekta īstenošanā rodas netiešās izmaksas, tās var aprēķināt kā vienotu likmi kādā no šiem veidiem:
- a) kā vienotu likmi līdz 25 % no attiecināmajām tiešajām izmaksām ar noteikumu, ka likmi aprēķina, pamatojoties uz taisnīgu, objektīvu un pārbaudāmu aprēķina metodi vai metodi, ko līdzīga veida projektiem un saņēmējiem piemēro dotāciju shēmās, kuras pilnā apmērā finansē attiecīgā dalībvalsts;
 - b) kā vienotu likmi līdz 15 % no attiecināmajām tiešajām personāla izmaksām, neprasot attiecīgajai dalībvalstij veikt nekādu aprēķinu, lai noteiktu piemērojamo likmi;
 - c) kā vienotu likmi, ko piemēro attiecināmajām tiešajām izmaksām, pamatojoties uz pastāvošajām metodēm un atbilstīgajām likmēm, kas citos Savienības politikas virzienos piemērojamas līdzīga veida projektiem un saņēmējiem.
7. Lai noteiktu personāla izmaksas par projekta īstenošanu, piemērojamo stundas likmi var aprēķināt, izdalot pēdējās reģistrētās gada bruto darbaspēka izmaksas ar 1 720 stundām.
8. Papildus 4. punktā noteiktajām metodēm – ja iemaksas no Savienības budžeta nepārsniedz EUR 100 000 – 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās summas var aprēķināt katram projektam atsevišķi, ņemot vērā budžeta projektu, ko *ex ante* apstiprinājusi atbildīgā iestāde.
9. Amortizācijas izmaksas var uzskatīt par atbilstīgām izmaksām, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:
- a) to pieļauj valsts programmas atbilstības noteikumi;
 - b) izdevumu summa ir pienācīgi pamatota ar apliecinātiem dokumentiem, kuriem ir attiecināmu izmaksu rēķiniem līdzvērtīga pierādījuma vērtība, ja tā tiek atlīdzināta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā veidā;
 - c) izmaksas attiecas tikai uz projektam piešķirtā atbalsta laikposmu;
 - d) nolietoto aktīvu iegādē nav ieguldīts atbalsts no Savienības budžeta.
10. Neskarot 43. pantu, piemērojot šā panta 8. punktu, dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, var izmantot euro konvertēšanas likmi, kāda tā ir noteikta projekta apstiprināšanas vai projekta nolīguma parakstīšanas dienā, pamatojoties uz ikmēneša norēķinu maiņas kursu, kuru Komisija ir elektroniski publicējusi. Uz euro konvertēšanas likmi neattieksies projekta darbības laikā notikušās izmaiņas.

19. pants

Neattiecināmi izdevumi

Savienības budžeta līdzekļu saņemšanai saskaņā ar konkrētajām regulām nav attiecināmas šādas izmaksas:

- a) parāda procenti;
- b) neapbūvētas zemes pirkumi;

- c) apbūvētas zemes pirkumi, ja zeme ir nepieciešama projekta īstenošanai, par summu, kas pārsniedz 10 % no attiecīgā projekta kopējiem attiecināmajiem izdevumiem;
- d) pievienotās vērtības nodoklis (PVN), izņemot gadījumu, kad tas netiek atmaksāts saskaņā ar valsts PVN tiesību aktiem.

20. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu ierosmes

1. Pēc dalībvalstu ierosmes attiecībā uz katru valsts programmu ar konkrētajām regulām var atbalstīt sagatavošanās, pārvaldības, uzraudzības, izvērtēšanas, informēšanas un sakaru, tīklu veidošanas, kontroles un revīzijas pasākumus, kā arī pasākumus administratīvo spēju stiprināšanai, kas nepieciešami šīs regulas un konkrēto regulu īstenošanai.
2. Panta 1. punktā minētie pasākumi var ietvert:
 - a) izdevumus, kas saistīti ar programmas, pasākumu vai projektu sagatavošanu, atlasi, izvērtēšanu, pārvaldību un uzraudzību;
 - b) izdevumus, kas saistīti ar pasākumu vai projektu revīziju un kontroli uz vietas;
 - c) izdevumus, kas saistīti ar programmas, pasākumu vai projektu izvērtējumiem;
 - d) izdevumus par informācijas sniegšanu, izplatīšanu un pārredzamību attiecībā uz programmu, pasākumiem vai projektiem, tostarp izdevumus, kas radušies, piemērojot 53. pantu, un izdevumus informēšanas un informētības uzlabošanas kampaņās par programmas mērķi, kuras *inter alia* ir rīkotas vietējā līmenī;
 - e) izdevumus, kas saistīti ar datorizētu sistēmu iegādi, uzstādīšanu un uzturēšanu, lai veiktu šīs regulas un konkrēto regulu pārvaldību, uzraudzību un izvērtēšanu;
 - f) izdevumus, kas saistīti ar uzraudzības komiteju un apakškomiteju sanāksmēm par pasākumu īstenošanu; tostarp arī ekspertu un citu dalībnieku izmaksas minētajās komitejās un trešo valstu dalībnieku izmaksas, ja viņu klātbūtne ir būtiska programmu, pasākumu vai projektu efektīvai īstenošanai;
 - g) izdevumus administratīvo spēju stiprināšanai, lai īstenotu šo regulu un konkrētās regulas.
3. Dalībvalstis var izmantot piešķirtās apropriācijas, lai atbalstītu pasākumus, ar ko mazina saņēmēju un 25. pantā minēto kompetento iestāžu administratīvo slogu, tostarp elektroniskās datu apmaiņas sistēmas, un pasākumus, ar kuriem palielina dalībvalstu iestāžu un saņēmēju spēju pārvaldīt un izmantot saskaņā ar konkrētajām regulām piešķirto atbalstu.
4. Minētie pasākumi var būt saistīti arī ar iepriekšējām vai turpmākām finanšu shēmām.
5. Ja viena vai vairākas kompetentās iestādes ir kopīgas vairākām valsts programmām, apropriācijas tehniskās palīdzības izdevumiem katrai no attiecīgajām programmām var apvienot vai nu daļēji, vai pilnīgi.

2. IEDAĻA

Pārvaldība un kontrole

21. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārīgie principi

Savas valsts programmas īstenošanai katra dalībvalsts izveido pārvaldības un kontroles sistēmas, kas nodrošina:

- a) katras iesaistītās iestādes funkciju aprakstu pārvaldības un kontroles jomā un funkciju sadali katrā iestādē;
- b) atbilstību funkciju nodalīšanas principam starp minētajām iestādēm un to iekšienē;

- c) procedūras deklarēto izdevumu pareizības un regularitātes nodrošināšanai;
- d) datorizētas sistēmas grāmatvedības uzskaitēi, finanšu datu un datu par rādītājiem uzglabāšanai un pārsūtīšanai, uzraudzībai un ziņošanai;
- e) ziņošanas un uzraudzības sistēmas gadījumā, kad atbildīgā iestāde uzdevumu izpildei pilnvaro citu struktūru;
- f) pārvaldības un kontroles sistēmu darbības revīzijas mehānismus;
- g) sistēmas un procedūras, kas nodrošina atbilstīgu revīzijas izsekojamību;
- h) pārkāpumu, tostarp krāpšanas, novēršanu, atklāšanu un izlabošanu un nepamatoti izmaksāto summu atgūšanu kopā ar visiem procentiem par kavētiem maksājumiem.

22. pants

Ar dalītu pārvaldību saistītie pienākumi

Saskaņā ar dalītas pārvaldības principu dalībvalstis un Komisija ir atbildīgas par valsts programmu pārvaldību un kontroli atbilstīgi to attiecīgajiem pienākumiem, kas noteikti šajā regulā un konkrētajās regulās.

23. pants

Saņēmēju pienākumi

Saņēmēji pilnā mērā sadarbojas ar Komisiju un kompetentajām iestādēm, tām veicot savas funkcijas un pildot savus uzdevumus saistībā ar šo regulu un konkrētajām regulām.

24. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis pilda pārvaldības, kontroles un revīzijas pienākumus un uzņemas no tiem izrietošo atbildību, kas izklāstīta noteikumos par dalīto pārvaldību, kuri iekļauti Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un šajā regulā.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai to valsts programmām paredzētās pārvaldības un kontroles sistēmas būtu izveidotas saskaņā ar šo regulu un lai minētās sistēmas darbotos efektīvi.
3. Dalībvalstis katrai kompetentajai iestādei piešķir atbilstīgus resursus, lai tā varētu veikt savas funkcijas visā programmas laikposmā.
4. Dalībvalstis izstrādā pārredzamus noteikumus un procedūras projektu atļaušanai un īstenošanai saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām.
5. Visu oficiālo informācijas apmaiņu starp dalībvalsti un Komisiju veic, izmantojot elektronisku datu apmaiņas sistēmu, ko izveido Komisija. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, paredz noteikumus, kuri minētajai elektronisko datu apmaiņas sistēmai jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Kompetentās iestādes

1. Piemērojot šo regulu un konkrētās regulas, kompetentās iestādes ir:
 - a) atbildīgā iestāde – attiecīgās dalībvalsts publiskā sektora struktūra, kas ir izraudzītā iestāde saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 3. punktu un kas vienīgā atbild par valsts programmas pareizu pārvaldību un kontroli un īsteno visu saziņu ar Komisiju;

- b) revīzijas iestāde valsts publiskā iestāde vai struktūra, kas ir funkcionāli neatkarīga no atbildīgās iestādes un atbild par Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punkta otrajā daļā minētā atzinuma ikgadēju sniegšanu;
- c) attiecīgā gadījumā viena vai vairākas deleģētā(-ās) iestāde(-es) – jebkura valsts vai privāta struktūra, kas atbildīgās iestādes atbildībā veic dažus minētās iestādes uzdevumus.
2. Katra dalībvalsts paredz noteikumus, kas regulē attiecības starp 1. punktā minētajām iestādēm un to attiecības ar Komisiju.

26. pants

Atbildīgo iestāžu izraudzīšana

1. Saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 3. punktu dalībvalstis, cik vien iespējams drīz pēc valsts programmas apstiprināšanas, informē Komisiju par to atbildīgo iestāžu oficiālo izraudzīšanu ministrijas līmenī dalībvalstīs, kuras atbild par izdevumu pārvaldību un kontroli saskaņā ar šo regulu.
2. Panta 1. punktā minētā izraudzīšana tiek attiecināta uz struktūru, kas atbilst izraudzīšanas kritērijiem iekšējās vides, kontroles darbību, informācijas, saziņas un uzraudzības jomā, kuri noteikti šajā regulā vai, pamatojoties uz to.
3. Atbildīgās iestādes izraudzīšanu pamato ar atzinumu, ko sniedz kāda revīzijas struktūra, kas var būt revīzijas iestāde, kura novērtē atbildīgās iestādes atbilstību izraudzīšanas kritērijiem. Minētā struktūra var būt neatkarīga publiskā iestāde, kas atbild par pārvaldības uzraudzību, novērtēšanu un revīziju. Revīzijas struktūra darbojas neatkarīgi no atbildīgās iestādes un veic savu darbu saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem. Saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 3. punktu dalībvalstis savu lēmumu par izraudzīšanu var balstīt uz to, vai pārvaldības un kontroles sistēmas būtībā ir tādas pašas kā tās, kas darbojušās iepriekšējā laikposmā, un vai to darbība bijusi efektīva. Ja esošie revīzijas un kontroles rezultāti liecina, ka izraudzītās struktūras vairs neatbilst izraudzīšanas kritērijiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek novērsti trūkumi minēto struktūru uzdevumu īstenošanā, tostarp izraudzīšanas atcelšanu.
4. Lai nodrošinātu šīs sistēmas pareizu darbību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 58. pantu par:
- a) atbildīgo iestāžu izraudzīšanas nosacījumu minimumu attiecībā uz iekšējo vidi, kontroles darbībām, informāciju, saziņu un uzraudzību, kā arī noteikumiem par izraudzīšanas piešķiršanas un atcelšanas procedūru;
- b) noteikumiem par uzraudzību un procedūru, lai pārskatītu atbildīgo iestāžu izraudzīšanu;
- c) atbildīgo iestāžu pienākumiem attiecībā uz publiskā sektora līdzdalību, kā arī to, kas ietilpst šo iestāžu pienākumos attiecībā uz pārvaldību un kontroli.

27. pants

Atbildīgo iestāžu veiktās kontroles vispārīgie principi

1. Lai iegūtu pietiekamu pārliecību, atbildīgās iestādes veic sistemātisku administratīvu kontroli un papildina šādu kontroli ar pārbaudēm uz vietas, tostarp vajadzības gadījumā ar iepriekš nepaziņotām pārbaudēm uz vietas, attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar saņēmēju galīgo maksājumu pieprasījumiem, kuri deklarēti gada pārskatos.
2. Attiecībā uz pārbaudēm, ko veic uz vietas, atbildīgā iestāde no visiem saņēmējiem, kas ietilpst attiecīgi nejausās izvēles grupā un riska grupā, atlasa pārbaudes paraugus, lai iegūtu reprezentatīvu kļūdu biežuma rādītāju un sasniegtu uzticamības līmeņa minimumu, vienlaikus pievēršoties arī būtiskākajām kļūdām.
3. Par katru pārbaudi, ko veic uz vietas, atbildīgā iestāde sagatavo pārbaudes ziņojumu.

4. Ja konstatētās problēmas būtībā izrādās sistēmiskas un tāpēc var radīt risku citiem projektiem, atbildīgā iestāde nodrošina, ka tiek veikta turpmāka pārbaude, tostarp vajadzības gadījumā papildu pārbaudes, lai noteiktu šo problēmu mērogu un to, vai kļūdu biežums nepārsniedz pieļaujamo līmeni. Atbildīgā iestāde veic vajadzīgos preventīvos un korekcijas pasākumus un Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā kopsavilkumā informē par tiem Komisiju.

5. Komisija izmantojot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā panta vienotai piemērošanai. Minētie noteikumi jo īpaši var attiekties uz:

- a) noteikumiem par administratīvo kontroli un pārbaudēm uz vietas, tostarp par iepriekš nepaziņotām pārbaudēm uz vietas, kas atbildīgajai iestādei jāveic, lai pārliecinātos par to pienākumu saistību un attiecināmības noteikumu ievērošanu, kas izriet no šīs regulas un konkrēto regulu piemērošanas, tostarp noteikumiem saistībā ar laikposmu, kurā apliecinātie dokumenti būtu jāuzglabā;
- b) noteikumiem par uz vietas veicamo pārbaužu skaita minimumu, lai nodrošinātu efektīvu riska pārvaldību, kā arī apstākļiem, kādos dalībvalstīm jāpastiprina šādas pārbaudes vai kādos dalībvalstis var tās samazināt, ja pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas pareizi un kļūdu biežuma rādītāji ir pieņemami;
- c) noteikumiem un metodēm attiecībā uz ziņošanu par veikto kontroli un pārbaudēm un to rezultātiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

28. pants

Maksājums saņēmējiem

Atbildīgās iestādes nodrošina, lai saņēmēji pēc iespējas ātrāk un pilnā apmērā saņemtu visu publiskā atbalsta summu saskaņā ar valsts noteikumiem. Neatvelk vai neietur nekādas summas un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējiem samazinātu minēto līdzekļu apjomu.

29. pants

Revīzijas iestādes funkcijas

1. Lai pamatotu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. pantu sniegto atzinumu, revīzijas iestāde nodrošina, ka tiek veikta pārvaldības un kontroles sistēmu un pienācīgas gada pārskatos iekļauto izdevumu izlases revīzija. Komisija saskaņā ar šīs regulas 58. pantu tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus par revīzijas iestāžu statusu un par nosacījumiem, kas jāievēro attiecībā uz to veiktajām revīzijām.

2. Ja revīzijas veic struktūra, kas nav revīzijas iestāde, revīzijas iestāde nodrošina, lai jebkurai šādai struktūrai būtu vajadzīgās speciālās zināšanas un funkcionālā neatkarība.

3. Revīzijas iestāde nodrošina, lai revīzijas darbā tiktu ievēroti starptautiski pieņemtie revīzijas standarti.

30. pants

Sadarbība ar revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar revīzijas iestādēm, lai saskaņotu to attiecīgos revīzijas plānus un metodes, un pēc iespējas drīz paziņo pārvaldības un kontroles sistēmu revīziju rezultātus, lai pēc iespējas efektīvāk un samērīgāk izmantotu kontroles resursus un izvairītos no nevajadzīgas darbību dublēšanās.

2. Komisija un revīzijas iestādes regulāri tiekas, lai apmainītos ar viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar pārvaldības un kontroles sistēmu uzlabošanu.

31. pants

Komisijas veiktā kontrole un revīzijas

1. Komisija pamatojas uz pieejamo informāciju, tostarp uz izraudzīšanas procedūru, gada atlikuma maksājuma pieprasījumu, kas minēts 44. pantā, ikgadējiem īstenošanas ziņojumiem, un revīzijām, ko veikušas valsts un Savienības struktūras, lai novērtētu, vai dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas, kas atbilst šīs regulas prasībām, un vai minētās sistēmas valsts programmu īstenošanas laikā darbojas efektīvi.

2. Neskarot revīzijas, ko veikušas dalībvalstis, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt revīzijas vai pārbaudes uz vietas, vismaz 12 darbadienas iepriekš paziņojot par to valsts kompetentajai iestādei, izņemot steidzamus gadījumus. Komisija ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā, ka ir jānovērš nepamatota dalībvalstu veikto revīziju vai pārbaudžu dublēšana, kā arī Savienības budžeta apdraudējuma pakāpi un vajadzību samazināt saņēmēju administratīvo slogu. Dalībvalsts amatpersonas vai pilnvarotie pārstāvji var piedalīties minētajās revīzijās vai pārbaudēs.

3. Minētās revīzijas vai pārbaudes jo īpaši var attiekties uz:

a) pārbaudi, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas valsts programmā vai tās daļā;

b) administratīvās prakses atbilstību Savienības noteikumiem;

c) nepieciešamo apliecinājošu dokumentu esamību un to saskaņību ar pasākumiem, kas atbalstīti valsts programmu satvarā;

d) nosacījumiem, saskaņā ar kādiem pasākumi ir veikti un kontrolēti;

e) novērtējumu par pasākumu un/vai valsts programmas pareizu finanšu pārvaldību.

4. Komisijas amatpersonām vai pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem, kas ir atbilstīgi pilnvaroti veikt revīzijas vai pārbaudes uz vietas, ir pieejami visi vajadzīgie reģistrācijas ieraksti, dokumenti un metadati attiecībā uz projektiem un tehnisko palīdzību vai pārvaldības un kontroles sistēmām neatkarīgi no veida, kādā tos glabā. Dalībvalstis pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai minēto reģistrācijas ierakstu, dokumentu un metadatu kopijas. Šajā punktā minētās pilnvaras neskar to valsts noteikumu piemērošanu, ar kuriem paredz, ka dažas darbības veic pārstāvji, kas tam īpaši izraudzīti saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Komisijas amatpersonas un pilnvarotie pārstāvji nepiedalās *inter alia* personu apmeklējumos mājās vai oficiālā iztaujāšanā, ko paredz valsts tiesību akti. Tomēr viņiem ir piekļuve šādi iegūtai informācijai, neskarot valsts tiesu kompetenci un pilnā mērā ievērojot attiecīgo tiesību subjektu pamattiesības.

5. Pēc Komisijas pieprasījuma un pēc vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti papildu pārbaudes vai izmeklēšanu saistībā ar šīs regulas darbības jomā esošajiem pasākumiem veic minētās dalībvalsts kompetentās iestādes. Komisijas pārstāvji vai Komisijas deleģētās personas var piedalīties minētajās pārbaudēs. Lai pārbaudes uzlabotu, Komisija, vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, var lūgt minēto dalībvalstu iestāžu palīdzību noteiktām pārbaudēm vai izmeklēšanai.

6. Komisija var lūgt dalībvalsti veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu šīs valsts pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvu darbību vai izdevumu pareizību saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem.

3. IEDAĻA

Finanšu pārvaldība

32. pants

Budžeta saistības

1. Savienības budžeta saistības attiecībā uz katru valsts programmu uzņemas gada maksājumu veidā laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. Komisijas lēmums, ar ko apstiprina valsts programmu, ir finansēšanas lēmums Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 84. panta izpratnē, un pēc paziņošanas attiecīgajai dalībvalstij tas minētās regulas izpratnē kļūst juridiski saistošs.

3. Katrai valsts programmai budžeta saistības attiecībā uz pirmo maksājumu nosaka pēc tam, kad Komisija attiecīgo valsts programmu ir apstiprinājusi.

4. Budžeta saistības attiecībā uz turpmākajiem maksājumiem Komisija uzņemas līdz katra gada 1. maijam, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minēto lēmumu, izņemot gadījumus, kad piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 16. pantu.

33. pants

Kopīgi noteikumi par maksājumiem

1. Valsts programmai piešķirto Savienības budžeta līdzekļu ieguldījuma maksājumus Komisija veic saskaņā ar budžeta apropriācijām un atbilstīgi pieejamajam finansējumam. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgajām budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.
2. Maksājumus veic kā sākotnēju priekšfinansējumu, ikgadēju priekšfinansējumu, gada atlikuma maksājumus un galīgā atlikuma maksājumu.
3. Piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 90. pantu.

34. pants

Sākotnējā priekšfinansējuma un gada atlikuma maksājumu uzkrāšana

1. Sākotnējā priekšfinansējuma maksājuma un gada atlikuma maksājumu kopsomma nepārsniedz 95 % no Savienības budžeta līdzekļu ieguldījuma attiecīgajā valsts programmā.
2. Sasniedzot 95 % robežu, dalībvalstis var turpināt sūtīt maksājuma pieprasījumus Komisijai.

35. pants

Priekšfinansējuma kārtība

1. Pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ar ko apstiprina valsts programmu, tā izraudzītajai atbildīgajai iestādei četros mēnešos izmaksā sākotnējā priekšfinansējuma summu par visu programmas veidošanas periodu. Minētā priekšfinansējuma summa veido 4 % no to Savienības budžeta līdzekļu kopējā apjoma, kurus iegulda attiecīgajā valsts programmā. Atkarībā no budžeta līdzekļu pieejamības minēto summu var sadalīt divos maksājumos.
2. Ikgadēju priekšfinansējumu, kura apjoms ir 3 % no to Savienības budžeta līdzekļu kopējā apjoma, kurus iegulda attiecīgajā valsts programmā, izmaksā līdz 2015. gada 1. februārim. Gadiem laikposmā no 2016. līdz 2022. gadam šī summa ir 5 % no to Savienības budžeta līdzekļu kopējā apjoma, kurus iegulda attiecīgajā valsts programmā.
3. Ja valsts programmu apstiprina 2015. gadā vai vēlāk, atkarībā no budžeta līdzekļu pieejamības sākotnējo priekšfinansējumu un ikgadējo priekšfinansējumu izmaksā ne vēlāk kā 60 dienu laikā pēc valsts programmas apstiprināšanas.
4. Ja valsts programmā ieguldīto Savienības budžeta līdzekļu kopējo apjomu groza, attiecīgi pārskata sākotnējā, kā arī ikgadējā priekšfinansējuma summas, un tās norāda finansēšanas lēmumā.
5. Priekšfinansējumu izmanto, lai veiktu maksājumus saņēmējiem, kas īsteno valsts programmu, kā arī kompetentajām iestādēm, lai segtu ar tehnisko palīdzību saistītus izdevumus. Paredzēto finansējumu minētajos nolūkos nekavējoties dara pieejamu atbildīgajai iestādei.

36. pants

Priekšfinansējuma dzēšana

1. Summu, kas izmaksāta kā sākotnējais priekšfinansējums, vēlākais valsts programmas slēgšanas dienā pilnībā dzēš no Komisijas kontiem saskaņā 40. pantu.
2. Summu, kas izmaksāta kā ikgadējais priekšfinansējums, dzēš no Komisijas kontiem saskaņā ar 39. pantu.
3. Kopējo summu, kas izmaksāta kā priekšfinansējums, Komisijai atmaksā, ja 36 mēnešos no dienas, kurā Komisija veic sākotnējā priekšfinansējuma summas pirmo maksājumu, tai nav nosūtīts neviens maksājuma pieprasījums saskaņā ar 44. pantu.
4. Procentus, kas uzkrājušies no sākotnējā priekšfinansējuma, iegrāmato attiecīgajā valsts programmā un atskaita no galīgā maksājuma pieprasījumā norādītās publisko izdevumu summas.

37. pants

Iekšēja ieņēmumu piešķiršana

1. Iekšēji piešķirtus ieņēmumus saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 21. pantu veido šādi ieņēmumi:
 - i) summas, ko saskaņā ar šīs regulas 45. un 47. pantu ieskaita Savienības budžetā, ietverot procentus;
 - ii) summas, ko pēc programmas slēgšanas saskaņā ar iepriekšējo daudzgadu finanšu shēmu ieskaita Savienības budžetā, ietverot procentus.
2. Šā panta 1. punktā minētās summas ieskaita Savienības budžetā un atkārtotas izmantošanas gadījumā izmanto vispirms, lai finansētu izdevumus saskaņā ar konkrētajām regulām.

38. pants

Finanšu gada definīcija

Šajā regulā finanšu gads, kā norādīts Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. pantā, attiecas uz nomaksājamiem izdevumiem un ieņēmumiem, kas iegūti un atbildīgās iestādes pārskatos iegrāmatoti laikposmā no "N – 1" gada 16. oktobra līdz "N" gada 15. oktobrim.

39. pants

Gada atlikuma maksājums

1. Komisija izmaksā gada atlikumu, pamatojoties uz spēkā esošo finanšu plānu, gada pārskatu par atbilstīgo valsts programmas finanšu gadu un attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu.
2. Gada pārskatos iekļauj maksājumus – tostarp maksājumus saistībā ar tehnisko palīdzību –, ko atbildīgā iestāde veikusi tā finanšu gada laikā, par kuru izpildītas 27. pantā minētās kontroles prasības.
3. Atkarībā no budžeta līdzekļu pieejamības gada atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir atzinusi par pieņemamu 44. panta 1. punktā un 54. pantā minēto informāciju un dokumentus un ir noskaidroti pēdējā gada pārskata grāmatojumi.

40. pants

Programmas slēgšana

1. Dalībvalstis līdz 2023. gada 31. decembrim iesniedz šādus dokumentus:
 - a) pēdējam gada pārskatam nepieciešamo informāciju saskaņā ar 44. panta 1. punktu,
 - b) galīgā atlikuma maksājuma pieprasījumu; un
 - c) valsts programmas galīgo īstenošanas ziņojumu, kā norādīts 54. panta 1. punktā.
2. Maksājumus, ko atbildīgā iestāde veikusi no 2022. gada 16. oktobra līdz 2023. gada 30. jūnijam, iekļauj pēdējā gada pārskatā.
3. Pēc 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas Komisija izmaksā galīgo atlikumu, pamatojoties uz spēkā esošo finanšu plānu, pēdējo gada pārskatu un attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu.
4. Atkarībā no budžeta līdzekļu pieejamības galīgo atlikumu izmaksā ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pēdējā finanšu gada grāmatojumu noskaidrošanas dienas vai vienu mēnesi pēc galīgā īstenošanas ziņojuma apstiprināšanas dienas atkarībā no tā, kurš no termiņiem ir vēlāks. Summas, par kurām uzņemtas saistības paliek spēkā arī pēc atlikuma izmaksāšanas, Komisija sešos mēnešos atbrīvo no saistībām, neskarot 52. pantu.

41. pants

Maksājuma termiņa pārtraukšana

1. Deleģētais kredītrīkotājs Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 izpratnē uz laiku līdz sešiem mēnešiem var pārtraukt maksājuma termiņu attiecībā uz maksājuma pieprasījumu, ja pastāv vismaz viens no šiem nosacījumiem:

- a) kā izriet no valsts vai Savienības revīzijas struktūras sniegtās informācijas, ir nepārprotami pierādījumi, kas liecina par būtiskām nepilnībām pārvaldības un kontroles sistēmas darbībā;
- b) deleģētajam kredītrīkotājam jāveic papildu pārbaudes, ņemot vērā, ka viņa rīcībā nonākusi brīdinoša informācija par to, ka maksājuma pieprasījumā norādītie izdevumi ir saistīti ar pārkāpumiem, kam ir būtiskas finansiālas sekas;
- c) nav iesniegts viens vai vairāki no 44. panta 1. punktā paredzētajiem dokumentiem.

Dalībvalsts var piekrist pārtraukšanas laikposmu pagarināt uz papildu trim mēnešiem.

2. Deleģētais kredītrīkotājs pārtraukšanu attiecina tikai uz to maksājuma pieprasījumā norādīto izdevumu daļu, uz kuru attiecas 1. punkta pirmajā daļā minētie nosacījumi, izņemot gadījumus, kad nav iespējams noteikt skarto izdevumu daļu. Deleģētais kredītrīkotājs dalībvalsti un atbildīgo iestādi nekavējoties rakstiski informē par pārtraukšanas iemeslu un lūdz tām labot situāciju. Deleģētais kredītrīkotājs izbeidz pārtraukšanu, tiklīdz ir veikti vajadzīgie pasākumi.

42. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var apturēt visus gada atlikuma maksājumus vai daļu no tiem, ja:

- a) valsts programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvā darbībā ir kāda būtiska nepilnība, kas apdraud Savienības ieguldījumu valsts programmā un attiecībā uz kuru nav veikti korekcijas pasākumi;
- b) gada pārskatos iekļautie izdevumi ir saistīti ar kādu nopietnu pārkāpumu, kam ir būtiskas finansiālas sekas un kas nav novērsts; vai
- c) dalībvalsts nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai labotu situāciju, kuras dēļ ir piemērota pārtraukšana saskaņā ar 41. pantu.

2. Komisija var nolemt apturēt visus gada atlikuma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir devusi attiecīgajai dalībvalstij iespēju iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija izbeidz gada atlikuma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja attiecīgā dalībvalsts ir veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai varētu apturēšanu atcelt.

43. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kas norādītas dalībvalstu iesniegtajās valsts programmās, izdevumu prognozēs, izdevumu deklarācijās, maksājumu pieprasījumos, gada pārskatos un izdevumus, kuri norādīti gada un galīgajos īstenošanas ziņojumos, izsaka euro.

2. Dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro maksājuma pieprasījuma iesniegšanas dienā, valsts valūtā veikto izdevumu summas konvertē euro. Minētās summas konvertē euro saskaņā ar Komisijas mēneša norēķina valūtas maiņas kursu tai mēnesī, kurā minētie izdevumi iegrāmatoti attiecīgās valsts programmas atbildīgās iestādes kontos. Komisija katru mēnesi elektroniski publicē maiņas kursu.

3. Gadījumos, kad euro kļūst par dalībvalsts naudas vienību, 2. punktā izklāstīto konversijas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko atbildīgā iestāde ir iegrāmatojusi kontos pirms dienas, kad stājas spēkā valsts valūtas un euro fiksētā konversijas likme.

4. IEDAĻA

Grāmatojumu noskaidrošana un finanšu korekcijas

44. pants

Gada atlikuma maksājuma pieprasījums

1. Līdz tā gada 15. februārim, kas seko finanšu gadam, katra dalībvalsts Komisijai iesniedz dokumentus un informāciju, kas prasīti saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punktu. Iesniegtie dokumenti ir uzskatāmi par gada atlikuma maksājuma pieprasījumu. Pēc attiecīgās dalībvalsts paziņojuma Komisija izņēmuma kārtā var pagarināt noteikto termiņu (15. februāris) vēlākais līdz 1. martam. Dalībvalstis var atbilstīgā līmenī publiskot minēto informāciju.

2. Komisija ikgadējās grāmatojumu noskaidrošanas nolūkā var lūgt dalībvalstij sniegt papildu informāciju. Ja dalībvalsts nesniedz pieprasīto informāciju līdz Komisijas noteiktajam iesniegšanas termiņam, Komisija var pieņemt lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju.

3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem modeli, saskaņā ar kuru sagatavo 1. punktā minētos dokumentus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

45. pants

Ikgadējā grāmatojumu noskaidrošana

1. Līdz tā gada 31. maijam, kas seko finanšu gadam, Komisija pieņem lēmumu par katras valsts programmas ikgadējo grāmatojumu noskaidrošanu. Lēmumā par grāmatojumu noskaidrošanu ņem vērā iesniegto gada pārskatu pilnīgumu, pareizumu un patiesumu, neskarot vēlākas finanšu korekcijas.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, paredz ikgadējās grāmatojumu noskaidrošanas procedūras īstenošanas kārtību attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic saistībā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un termiņiem, kuri jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

46. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

Dalībvalstis veic finanšu korekcijas, kas vajadzīgas saistībā ar valsts programmās konstatētiem individuāliem vai sistēmātiem pārkāpumiem. Finanšu korekcijas nozīmē to, ka tiek atceltas visas attiecīgās iemaksas no Savienības budžeta līdzekļiem vai daļa no tām. Dalībvalstis ņem vērā pārkāpumu veidu un smagumu un Savienības budžetam nodarīto finansiālo zaudējumu un piemēro samērīgu korekciju. Atceltas un atgūtās summas, kā arī ar tām saistītos procentu maksājumus atkārtoti piešķir attiecīgajai valsts programmai, izņemot summas, kas iegūtas saistībā ar pārkāpumiem, kurus konstatējusi Revīzijas palāta un Komisijas dienesti, tostarp OLAF. Pēc valsts programmas slēgšanas attiecīgā dalībvalsts atgūtos līdzekļus atmaksā Savienības budžetā.

47. pants

Komisijas veiktā atbilstības noskaidrošana un finanšu korekcijas

1. Komisija veic finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot Savienības līdzekļu ieguldījumu valsts programmā un atgūstot tos no attiecīgās dalībvalsts, lai novērstu to, ka ar Savienības līdzekļiem tiek finansēti jebkuri izdevumi, kas ir pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz Komisijas un Revīzijas palātas konstatētajām dalībvalstu pārvaldības un kontroles sistēmu nepilnībām.

2. Piemērojamo tiesību aktu pārkāpuma dēļ finanšu korekciju veic tikai saistībā ar izdevumiem, kuri ir deklarēti Komisijai, un tad, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

- a) pārkāpums ir ietekmējis projekta atlasīšanu ar valsts programmu vai gadījumos, kad pārkāpuma rakstura dēļ nav iespējams noteikt minētās ietekmes apjomu, bet pastāv pamatots risks, ka pārkāpumam ir bijusi šāda ietekme;
- b) pārkāpums ir ietekmējis izdevumu summu, kas deklarēta, lai saņemtu atlīdzinājumu no Savienības budžeta, vai gadījumos, kad pārkāpuma rakstura dēļ nav iespējams noteikt tā finansiālās ietekmes apjomu, bet pastāv pamatots risks, ka pārkāpumam ir bijusi šāda ietekme.

3. Lemjot par finanšu korekciju saskaņā ar 1. punktu, Komisija ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā piemērojamo tiesību aktu pārkāpuma veidu un smagumu un tā finansiālās sekas attiecībā uz Savienības budžetu.

4. Pirms tiek pieņemts lēmums atteikt finansējumu, Komisijas konstatējumus un dalībvalsts atbildes paziņojumu rakstiski, un pēc tam abas puses cenšas vienoties par veicamajiem pasākumiem.

5. Finansējumu nevar atteikt attiecībā uz:

- a) izdevumiem, kas atbildīgajai iestādei radušies vairāk nekā 36 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par konstatējumiem;
- b) izdevumiem, kas attiecas uz valsts programmās iekļautiem daudzgadu pasākumiem, ja pēdējās saistības saņēmējam uzliktas vairāk nekā 36 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par konstatējumiem;
- c) izdevumiem, kuri attiecas uz valsts programmās iekļautiem pasākumiem, kas nav b) apakšpunktā minētie pasākumi, un par kuriem maksājumu vai attiecīgos gadījumos galīgo maksājumu atbildīgā iestāde ir veikusi vairāk nekā 36 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par konstatējumiem.

6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, paredz atbilstības noskaidrošanas procedūras īstenošanas kārtību attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic saistībā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un termiņiem, kuri jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

Komisijas veikta finanšu korekcija neskar dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanas darbības saskaņā ar šīs regulas 21. panta h) punktu un atgūt valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 14. pantu.

49. pants

Atmaksāšana

1. Jebkuru summu, kas jāatmaksā Savienības budžetā, atmaksā līdz termiņam, kas norādīts saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 80. pantu sagatavotajā iekasēšanas rīkojumā. Atmaksas termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotiem atmaksājumiem piemēro kavējuma procentus, ko aprēķina par laikposmu no termiņa pēdējās dienas līdz faktiskās samaksas dienai. Minēto procentu likme ir pusotrs procentpunkts virs Eiropas Centrālās bankas noteiktās likmes galvenajās refinansēšanas operācijās tā mēneša pirmajā darbadienā, kurā ir termiņa pēdējā diena.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

5. IEDAĻA

Saistību atcelšana

50. pants

Principi

1. Valsts programmas tiek iesniegtas saistību atcelšanas procedūrai, saskaņā ar kuru saistības atceļ summām, kas attiecas uz saistībām, kuras līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību gada nesedz ar 35. pantā minēto sākotnējo un ikgadējo priekšfinansējumu un maksājuma pieprasījumu saskaņā ar 44. pantu. Saistību atcelšanas nolūkā Komisija minēto summu aprēķina, katrai 2015.–2020. gadā paredzēto saistību summai pievienojot vienu sestdaļu no gada budžeta saistībām, kas attiecas uz 2014. gada kopējo ieguldījumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, saistību atcelšanas termiņus nepiemēro gada budžeta saistībām, kas attiecas uz 2014. gada kopējo ieguldījumu.

3. Ja pirmās gada budžeta saistības attiecas uz 2015. gada kopējo ieguldījumu, tad, atkāpjoties no 1. punkta, saistību atcelšanas termiņus nepiemēro gada budžeta saistībām, kas attiecas uz 2015. gada kopējo ieguldījumu. Šādos gadījumos summu atbilstīgi 1. punktam Komisija aprēķina, katrai 2016.–2020. gadā paredzēto budžeta saistību summai pievienojot vienu piektdaļu no gada budžeta saistībām, kas attiecas uz kopējo ieguldījumu 2015. gadā.

4. Saistības, kas attiecas uz laikposma pēdējo gadu, atceļ saskaņā ar noteikumiem, kas jāievēro attiecībā uz programmu slēgšanu.

5. Jebkādas saistības, kas joprojām ir atvērtas izdevumu attiecināmības pēdējā dienā, kā minēts 17. panta 3. punktā, un par ko atbildīgā iestāde nav iesniegusi maksājuma pieprasījumu sešus mēnešus pēc minētā datuma, tiek automātiski atceltas.

51. pants

Atcelšanas izņēmumi

1. Saistību atcelšanu neattiecinā uz summām, kuras atbildīgā iestāde nav varējusi Komisijai deklarēt šādu iemeslu dēļ:

a) pasākumi ir apturēti tiesvedības vai administratīvas pārsūdzības dēļ, kam ir apturoša iedarbība; vai

b) *force majeure* apstākļi ir būtiski ietekmējuši visas valsts programmas vai tās daļas īstenošanu. Atbildīgā iestāde, kas atsaucas uz *force majeure* apstākļiem, pierāda, ka tie tiešā veidā ietekmējuši visas valsts programmas vai tās daļas īstenošanu.

Atcelšanas neattiecināšanu var pieprasīt vienu reizi, ja apturēšana vai *force majeure* ilguši līdz vienam gadam. Ja apturēšana vai *force majeure* ilguši ilgāk nekā vienu gadu, atcelšanas neattiecināšanu var pieprasīt vairākas reizes atbilstīgi *force majeure* ilgumam vai gadu skaitam starp tiesas vai administratīvā lēmuma datumu par pasākuma īstenošanas apturēšanu un galīgā tiesas vai administratīvā lēmuma datumu.

2. Lai summu deklarētu līdz iepriekšējā gada beigām, dalībvalsts līdz 31. janvārim nosūta Komisijai informāciju par 1. punktā minētajiem izņēmumiem.

3. To budžeta saistību daļu, par kuru maksājuma pieprasījums ir iesniegts, bet kuras maksājumu $N + 2$ gada 31. decembrī Komisija ir samazinājusi vai apturējusi, neņem vērā automātiski atceļamo saistību aprēķināšanā.

52. pants

Procedūra

1. Komisija pēc iespējas ātrāk informē dalībvalsti, ja pastāv risks piemērot saistību atcelšanu saskaņā ar 50. pantu.

2. Pamatojoties uz informāciju, kas Komisijas rīcībā ir 31. janvārī, tā informē atbildīgo iestādi par summu, kurai piemēro saistību atcelšanu, pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju.
3. Attiecīgajai dalībvalstij ir divi mēneši, lai piekristu summai, kurai piemēro saistību atcelšanu, vai lai iesniegtu savus apsvērumus.
4. Komisija veic saistību automātisku atcelšanu ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc galīgā termiņa, kas noteikts, piemērojot 1. līdz 3. punktu.
5. Ja saistību atcelšana notiek automātiski, Savienības budžeta līdzekļu ieguldījums attiecīgajā valsts programmā minētajā gadā tiek samazināts par summu, kurai piemēro saistību automātisko atcelšanu. Savienības līdzekļu ieguldījumu finansēšanas plānā samazina proporcionāli, ja vien dalībvalsts neiesniedz pārskatītu finansēšanas plānu.

V NODAĻA

INFORMĒŠANA, SAZIŅA, UZTRAUDZĪBA, IZVĒRTĒŠANA UN ZIŅOŠANA

53. pants

Informēšana un publicitāte

1. Dalībvalstis un atbildīgās iestādes ir atbildīgas par:
 - a) tīmekļa vietni vai tīmekļa portālu, kurā sniedz informāciju par valsts programmām šajā dalībvalstī un nodrošina piekļuvi šīm programmām;
 - b) potenciālo saņēmēju informēšanu par finansēšanas iespējām saistībā ar valsts programmām;
 - c) Savienības iedzīvotāju informēšanu par konkrēto regulu nozīmi un sasniegumiem, veicot informēšanas un saziņas pasākumus par valsts programmu rezultātiem un ietekmi.
2. Dalībvalstis nodrošina valsts programmu īstenošanas pārredzamību un uztur saskaņā ar katru valsts programmu atbalstīto pasākumu sarakstu, kas ir pieejams tīmekļa vietnē vai tīmekļa portālā. Pasākumu sarakstā iekļauj atjauninātu informāciju par galīgajiem līdzekļu saņēmējiem, projektu nosaukumus un tiem piešķirto Savienības līdzekļu summu.
3. Informāciju parasti dara publiski pieejamu, izņemot, ja informācijas pieejamība ir ierobežota šīs informācijas konfidencialā rakstura dēļ, jo īpaši saistībā ar drošību, sabiedrisko kārtību, kriminālizmeklēšanu un personas datu aizsardzību.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 58. pantu, lai paredzētu noteikumus par informēšanas un publicitātes pasākumiem sabiedrībai un informatīviem pasākumiem saņēmējiem.
5. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka informēšanas un publicitātes pasākumu tehniskos raksturlielumus. Minētos īstenošanas aktus Komisija pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

54. pants

Īstenošanas ziņojumi

1. Līdz 2016. gada 31. martam un līdz katra turpmākā gada 31. martam (2022. gadu ieskaitot) atbildīgā iestāde iesniedz Komisijai gada ziņojumu par katras valsts programmas īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā un var minēto informāciju atbilstīgā līmenī publiskot. 2016. gadā iesniegtais ziņojums attiecas uz 2014. un 2015. finanšu gadu. Dalībvalsts iesniedz gala ziņojumu par valsts programmu īstenošanu līdz 2023. gada 31. decembrim.
2. Ikgadējos īstenošanas ziņojumos sniedz informāciju par:
 - a) valsts programmas īstenošanu, atsaucoties uz finanšu datiem un rādītājiem;
 - b) jebkādiem būtiskiem jautājumiem, kas ietekmē valsts programmas darbību.

3. Ņemot vērā starpposma pārskatīšanu, kā minēts 15. pantā, ikgadējā īstenošanas ziņojumā, kuru iesniedz 2017. gadā, izklāsta un izvērtē:

- a) šā panta 2. punktā minēto informāciju;
- b) progresu mērķu sasniegšanā, kas noteikti valsts programmās, ko īsteno, izmantojot Savienības budžeta līdzekļu ieguldījumu;
- c) attiecīgo partneru līdzdalību, kā minēts 12. pantā.

4. Ikgadējā īstenošanas ziņojumā, ko iesniedz 2020. gadā, un galīgajā īstenošanas ziņojumā papildus 2. punktā minētajai informācijai un izvērtējumam ietver informāciju par valsts programmas mērķu sasniegšanu un izvērtē panākumus šajā jomā, turot prātā 13. panta 1. punktā minētā politikas dialoga iznākumu.

5. Šā panta 1. līdz 4. punktā minētie ikgadējie īstenošanas ziņojumi ir pieņemami, ja tajos ir iekļauta visa minētajos punktos prasītā informācija. Komisija 15 darba dienu laikā pēc ikgadējā īstenošanas ziņojuma saņemšanas informē attiecīgo dalībvalsti, ja ziņojums nav pieņemams, citādi minēto ziņojumu uzskata par pieņemamu.

6. Komisija divu mēnešu laikā pēc ikgadējā īstenošanas ziņojuma saņemšanas dienas informē attiecīgo dalībvalsti par saviem apsvērumiem attiecībā uz to. Ja Komisija minētajā termiņā nekādus apsvērumus nesniedz, ziņojumi ir uzskatāmi par pieņemtiem.

7. Komisija var sniegt apsvērumus par tiem jautājumiem atbildīgās iestādes ikgadējā īstenošanas ziņojumā, kuri ietekmē valsts programmas īstenošanu. Ja tiek sniegti šādi apsvērumi, atbildīgā iestāde sniedz informāciju, kas nepieciešama saistībā ar minētajiem apsvērumiem un vajadzības gadījumā informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem. Komisija jāinformē ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc tam, kad tā sniegusi šādus apsvērumus.

8. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem modeļus, saskaņā ar kuriem sagatavo gada un galīgos īstenošanas ziņojumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 59. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

55. pants

Vienotā uzraudzības un izvērtēšanas sistēma

1. Komisija, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar dalībvalstīm, veic šīs regulas un konkrēto regulu pastāvīgu uzraudzību.
2. Konkrēto regulu īstenošanu Komisija izvērtē partnerībā ar dalībvalstīm saskaņā ar 57. pantu.
3. Izveido vienotu uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu, lai novērtētu pasākumu atbilstību, efektivitāti, lietderību, pievienoto vērtību un ilgtspēju, kā arī procedūras vienkāršošanu un administratīvā sloga mazināšanu, ņemot vērā šīs regulas un konkrēto regulu mērķus un to, kā šī regula un konkrētās regulas darbojas kā instrumenti, kas veicina brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstību.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 58. pantu, lai turpinātu veidot vienoto uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu.
5. Dalībvalstis Komisijai sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai varētu veikt šīs regulas un konkrēto regulu uzraudzību un izvērtēšanu.

6. Komisija ņem vērā arī to, kā pasākumi, kas veikti saskaņā ar konkrētajām regulām, un pasākumi, kuri īstenoti saskaņā ar citām attiecīgajām Savienības politikas jomām, instrumentiem un iniciatīvām, cits citu papildina.

7. Īpašu uzmanību Komisija velta tam, lai uzraudzītu un izvērtētu pasākumus un programmas, kas ir saistīti ar trešām valstīm un ko īsteno saskaņā ar 8. pantu.

56. pants

Dalībvalstu veiktā valsts programmu izvērtēšana

1. Dalībvalstis veic 57. panta 1. punktā minēto izvērtēšanu. Ar 2017. gadā veicamo izvērtēšanu uzlabo valsts programmu izstrādes un īstenošanas kvalitāti saskaņā ar vienoto uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu izveidotas procedūras, saskaņā ar kurām sagatavo un apkopo 1. punktā minētajai izvērtēšanai nepieciešamos datus, tostarp datus, kas ir saistīti ar vienotās uzraudzības un izvērtēšanas sistēmas rādītājiem.

3. Regulas 57. panta 1. punktā minēto izvērtēšanu veic eksperti, kas darbojas neatkarīgi no atbildīgajām iestādēm, revīzijas iestādēm un deleģētajām iestādēm. Minētie eksperti var būt saistīti ar neatkarīgu publisku iestādi, kas atbild par pārvaldības uzraudzību, novērtēšanu un revīziju. Komisija sniedz norādījumus, kā veikt izvērtēšanu.

4. Regulas 57. panta 1. punktā minētos izvērtējumus dara publiski pieejamus visā pilnībā, izņemot, ja informācijas pieejamība ir ierobežota šīs informācijas konfidencialā rakstura dēļ, jo īpaši saistībā ar drošību, sabiedrisko kārtību, kriminālizmeklēšanu un personas datu aizsardzību.

57. pants

Dalībvalstu un Komisijas sagatavotie izvērtēšanas ziņojumi

1. Saskaņā ar vienoto uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu dalībvalstis iesniedz Komisijai:

- a) līdz 2017. gada 31. decembrim – starpposma izvērtēšanas ziņojumu par pasākumu īstenošanu un virzību uz to valsts programmu mērķu sasniegšanu;
- b) līdz 2023. gada 31. decembrim – *ex post* izvērtēšanas ziņojumu par saskaņā ar to valsts programmām īstenoto pasākumu ietekmi.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz:

- a) līdz 2018. gada 30. jūnijam – starpposma izvērtēšanas ziņojumu par šīs regulas un konkrēto regulu īstenošanu Savienības līmenī. Minētajā starpposma izvērtēšanas ziņojumā ietver arī izvērtējumu par starpposma pārskatīšanu, ko veic saskaņā ar šo regulu un konkrētajām regulām;
- b) līdz 2024. gada 30. jūnijam – pēc valsts programmu slēgšanas – *ex post* izvērtēšanas ziņojumu par šīs regulas un konkrēto regulu ietekmi.

3. Komisijas sagatavotajā *ex post* izvērtējumā analizē arī konkrēto regulu ietekmi uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstību saistībā ar to, kā tās veicina šādus mērķus:

- a) veidot vienotu pieeju attiecībā uz robežu drošību, tiesībaizsardzības iestāžu sadarbību un krīžu pārvarēšanu;
- b) efektīvi pārvaldīt migrācijas plūsmas uz Savienību;
- c) izveidot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu;

- d) īstenot taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi pret trešo valstu valstspiederīgajiem;
- e) veidot solidaritāti un sadarbību starp dalībvalstīm, risinot migrācijas un iekšējās drošības jautājumus;
- f) veidot vienotu Savienības pieeju migrācijas un drošības jautājumiem attiecībā uz trešām valstīm.

4. Visus izvērtēšanas ziņojumus, ievērojot šo pantu, publisko visā pilnībā, izņemot, ja informācijas pieejamība ir ierobežota šīs informācijas konfidencialā rakstura dēļ, jo īpaši saistībā ar drošību, sabiedrisko kārtību, kriminālizmeklēšanu un personas datu aizsardzību.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

58. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 5. punktā, 26. panta 4. punktā, 29. panta 1. punktā, 53. panta 4. punktā un 55. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 21. maija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz triju gadu laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 5. punktā, 26. panta 4. punktā, 29. panta 1. punktā, 53. panta 4. punktā un 55. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 5. panta 5. punktu, 26. panta 4. punktu, 29. panta 1. punktu, 53. panta 4. punktu un 55. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

59. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Patvēruma, migrācijas un integrācijas un iekšējās drošības fonda komiteja. Šī komiteja ir Regulā (ES) Nr. 182/2011 minētā komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja minētā komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, izņemot attiecībā uz šīs Regulas 14. panta 4. punktu, 24. panta 5. punktu, 45. panta 2. punktu, 47. panta 6. punktu un 53. panta 5. punktu.

60. pants

Pārskatīšana

Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, šo regulu pārskata līdz 2020. gada 30. jūnijam.

61. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS
